

Bóg błogosławi Jakubowi

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii Jakuba;
- ukazanie wartości zaufania Bogu i znaczenia Bożego błogosławieństwa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przedstawia podstawowe fakty z życia Jakuba;
- wyjaśnia, w jaki sposób Jakub otrzymał błogosławieństwa od ojca;
- wskazuje, w jaki sposób Jakub uczy nas zaufania Bogu;
- omawia znaczenie Bożego błogosławieństwa;
- wyjaśnia, dlaczego należy prosić Boga o błogosławieństwo nawet w trudnych chwilach życia;
- stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali;
- wymienia imiona synów Jakuba.

Pojęcia i postaci

Jakub, patriarcha, Boże błogosławieństwo, syn pierworodny.

Wartości

wiara, miłość Boga, troska Boga o człowieka, zaufanie Bogu.

Metody i środki

burza mózgów, miniwykład, praca z Pismem Świętym, oś czasu (praca w zeszytach), rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem; egzemplarz Pisma Świętego lub wydrukowane fragmenty z Księgi Rodzaju: Rdz 25, 29-34; Rdz 27, 1-29; Rdz 28, 10-15; Rdz 32, 25-32.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Pod Twoją obronę.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił opowiedzieć historię Jakuba; będę umiał wyjaśnić, co to znaczy, że Bóg nam błogosławi; będę wiedział, dlatego powinniśmy ufać Bogu.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel rozpoczyna pogadankę na temat przodków. Kogo tak nazywamy? Dlaczego o nich pamiętamy? Następnie nauczyciel zapisuje na tablicy słowo „patriarcha” i pracując metodą burzy mózgów, zbiera od uczniów informacje na temat tego pojęcia. Gdy uczniom skończą się pomysły, nauczyciel wybiera najlepsze odpowiedzi i tłumaczy pojęcie „patriarcha”, odwołując się do łacińskiego słowa *pater* ‘ojciec’. Patriarcha to praojciec, ważny przodek. Nauczyciel przypomina, że uczniowie poznali już dwóch patriarchów: Abrahama i Izaaka. Prosi uczniów, by podali podstawowe informacje o tych dwóch osobach, które powinni pamiętać z poprzedniej lekcji.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel opowiada o Jakubie: syn Izaaka, miał brata Ezawa, Ezaw sprzedał przywilej pierworództwa, Jakub podstępem otrzymał błogosławieństwo Izaaka, ucieczka Jakuba, walka z aniołem. Nauczyciel tłumaczy, co to znaczy, że ktoś jest pierworodny, i jakie przywileje się z tym wiązały.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Uczniowie dzielą się na cztery grupy. Każda z grup otrzymuje (lub odszukuje) jeden fragment z Księgi Rodzaju: Rdz 25, 29-34; Rdz 27, 1-29; Rdz 28, 10-15; Rdz 32, 25-32. Po przeczytaniu tekstu zadaniem uczniów jest napisanie krótkiego streszczenia fragmentu Biblii, w którym zawrą najważniejsze informacje. Przedstawiciele grup prezentują wyniki pracy, nauczyciel sprawdza, czy wszystkie kluczowe fakty znalazły się w streszczeniu. Ważne, by dostrzec to, że mimo ucieczki i trudów Jakub cały czas ufał Bogu i wierzył, że On jest z nim i mu błogosławi.

Metoda – oś czasu (praca w zeszytcie). W zeszytach uczniowie rysują oś czasu. Następnie, korzystając z wiadomości zawartych w podręczniku, zaznaczają na osi najważniejsze wydarzenia z życia Jakuba. Nauczyciel może również wspólnie z uczniami wykonać to zadanie: rysuje oś czasu na tablicy, wybrani uczniowie zaznaczają i podpisują poszczególne wydarzenia, następnie wszyscy przerysowują rysunek do zeszytu.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prowadzi rozmowę na temat błogosławieństwa. Co to jest? Dlaczego było tak cenne dla Jakuba? Jak my dzisiaj możemy otrzymywać Boże błogosławieństwo? Nauczyciel podkreśla, że błogosławieństwo jest darem Boga, wspomaga człowieka, jest wyrazem miłości Boga do ludzi. Również dzisiaj Bóg nam błogosławi, np. gdy ksiądz udziela Bożego błogosławieństwa na zakończenie Mszy Świętej lub gdy rodzice błogosławią dzieci.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że Jakub miał dwunastu synów, i podkreśla, że to znak Bożego błogosławieństwa. Uczniowie, aby poznać ich imiona, wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika i zapisują imiona synów w zeszytcie. W razie potrzeby nauczyciel rozdaje egzemplarze Pisma Świętego lub naprowadza uczniów.

Podsumowanie lekcji. W ramach podsumowania nauczyciel pyta: Czego uczy nas Jakub? Zaufania Bogu (mimo że musiał uciekać), troski o Jego dary (błogosławieństwo). My też – pomimo trudności – powinniśmy ufać Bogu. Niezależnie od tego, co się dzieje, nie powinniśmy przestawać wierzyć, że Bóg się nami opiekuje. Jednocześnie mamy obowiązek nieustannego proszenia Boga, aby nas wspierał i nam błogosławił.

Modlitwa na zakończenie

Jezu, ufam Tobie (trzykrotne powtórzenie).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- historia – dzieje Jakuba; życie ludów starożytnego Wschodu.